

Godišnja pretplata Din 30.—
za Inoskratovo dvostrukoAdresa Uredateljiva i Uprave:
Šibenik, sv. Martin.

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIKVlasnik i odgovorni urednik
Svet. Josip Fečić Nović

Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasili po naročitoj tarifi

† Prepozit Don Ivo Ivanović

Dne 19. o. mj., iznenada, ostavio nas je od klonuća srca, prečasni Don Ivo Ivanović. Njegovom smrću šibenski kaptol gubi svog vrijednog Prepozita, a svećenstvo biogradsko-ninske biskupije jednog od svojih najboljih i najučenih svećenika. Svi koji su ga poznavali duboko žale njegovu praranu smrt, jer ostavlja u našem svećenstvu veliku prazninu. Osobito ga plaće dobro pučanstvo brojni prijatelji u Preku, Pagu i u Zadru. A to je razumljivo, jer sve najljepše energije snage umne, srca i svog svećeničkog apostolata utrošio je za njih. Počojni Don Ivo je bio, uzoran i sveti svećenik koji je strogo, upravo ascetski živio, odan do zadnjeg dana svome hrvatskom narodu, Crkvi i sv. Ocu Papi.

Bio sam još mladić kad sam ga vidi — a kasnije kako dugi i dugo vremena svaki dan kćeri pred Svetom Hraništem. Bio je veliki ljubitelj Euharističnog Isusa: Širo je njegovu njegovu slavu svim svojim silama. On je osnivač "Društva vječnog klanjanja" u Preku, a bio je pokretnič i dugo vremena predsjednik društva svećenika klanjaoca. Taj veliki štovatelj Euharističnog Boga nije htio da prepusti bilo koju prigodu da mu se u narod klanja, a osobito mlađe sjećam se kad smo zastavljali program olovakog sletja u Pagu, kako je on uza sve potuškoće radi dalekog puta, umorost, vrućine, i uporito tražio, da bude i sveopter sv. Prica.

Bio je apostol Gospine Krunice, koju je i sam molio svaki dan na Šestnji. Kako je bio dirljivo u Preku, za doba njegovog župnikovanja — (a nadam se da se to i danas sačuvalo) — čuti, prolazeći kroz selo, kako u sumraku ili kasno uvečer, po kućama mole krunicu. Molili su je i muški i ženske po gačama, kad se išlo iz

Preka u Zadar i nazad. Taj štovatelj Bl. Dj. Marije nije nikad uzeo propisanu taksu za izvadke iz matičnih knjiga.

Pravi stuga Božji, don Ivo, nije nikada dopustio da tko pred njim psuje. Psovača bi ušutkao, a on ponizan, gledao je da se što prije odače od njega. Shvatio je, na vrijeme, položaj svećenika u savremenom društvu. Obilno je davao novac za katol. štampu i rodoljubne knjige, a za protivničku nije trešio ni paru. Rado je surađivao u našim starijim novinama, osobito u "Katol. Dalmaciji" i "Hrvatskoj Kruni". Uz materinski hrvatski jezik dobro je poznavao latinski grčki, francuski, talijanski i njemački. Pratio je i katol. savremene pokrete u novinama i revijama svih velikih katol. naroda. Dobro je poznavao dogmatsku i moralnu teologiju, a bio je pravi stručnjak u pastirskom bogosloviju. Dapače se je bio habilitirao za profesora tog predmeta za zadarsko centralno bogoslovno sjemenište, ali u imu tog imenovanja austrijska je vjada tražila da se odreće pravaštva. Don Ivo, sin južnčke i kršne Bukovice, bio je previše značajan da bi se odrekao svog uvjerenja i doživio ovako ponizljenje. Svoju ljubav prema našim narodnim svetinjama pokazao je i u borbi za glagolicu. Borio se je s onima koji su nam htjeli očuvati ovaj amanet hrvatskog naroda što mu ga dadeo rimski Pape. Mnogo je volio omladinu, znajući da na mlađima svijet ostaje: S njima se je znao raspoložiti. Pomogao je naš kat. omladinski pokret i osušavao razna vjerska društva u Zadru, Preku i u Pagu. U Pagu je osnovao i župsku knjižnicu.

Darežljiv je bio. Njegovo plemenito svećeničko srce bilo je tako veliko preme siromasima, da je njima davao do zadnje svoje pare. I zato nije ništa ostavioiza sebe.

Mlađim svećenicima bio je dobar savjetnik i pravi učitelj. Uopće revnovo je "zelo magno" za spas duša, i nije poznavao odmora kad se radilo za njihov spas i slavu Božju.

Da pomaže svom narodu, pa da ga uz vjersku i prosvjetnu naobrazbu ojača ekonomski i olakša mu breme života, osnovao je u Preku zadružnu "Uljarnu" i "Blagajnu za Štednju i zajmove". Te socijalne zadrugarske institucije, sa lijepom zgradom, još i danas opstoje i na diku su mjesta. U Pagu je bio pri ruci katol. radničkoj organizaciji solara i radničkoj zadruzi, pa ih je udomio u crkvenoj kući. Gdje god je trebalo da se radi na korist malog naroda, on je bio prvi. Zato se i odlučno bavio rješenjem socijalnog pitanja na selu.

Sin Bukovice, kako je on sam sebe zvao, bio je čovjek značja i velike energije; iskren i vatrene rodoljub, Hrvat od glave do pete, pravi sin svoga naroda kojega povijest je dobro poznavao. Kavalit sa svima, bio je takav osobito sa protivnicima. Borio se je i mnogo je trpio za pobjedu hrvatske ideje u okolici Zadra. Kad je D' Annunzio došao u Zadar, odlučno se uprotivio da mu stavljaju italijansku zastavu na njegov stan. Ali zadarski Italijani navališe na kuću i silom izvješće zastavu na prozoru župskog ureda sv. Štosije u Zadru. Zato se odmah odrekao župe, ostavio definitivno Zadar i zaklonio svoju glavu u Pag. Tu je baš razvio veoma intensivni vjerski rad u narodu, u katol. društvima, među radništvom i kod č. mm. Benediktinka. Navlastito neutrudljiv na propovijedaonici i u isповijedaonici.

Paški narod žalio je njegov odlazak i zaplakao je kad veliko zvono svojim tužnim jekom najavilo da se je ljubljeni "arcipret" preselio na drugi svijet.

Prečasni Don Ivo Ivanović se rodio 29. augusta 1867. u Obrovcu. God. 1890., na 21. septembra je bio zaređen za svećenika i počeo svoju pastirsку službu najprije u Tribaju ispred Velebita, a zatim u Rodaljici i Medviđama. God. 1893 došao je za župnika u Preko. Tamo je ostao do 1913 kad postao je kanonik i župnik u Zadru, u kojem je živio do god. 1922. U Pagu je bio od 1922 do 1928, kad je bio imenovan kauonikom i kasnije prepozitom šibenskog kaptola.

P. u m.!

Jofe

Za pristojno i higijensko odijevanje ženskih i djece

Današnji način odijevanja odjeljstvane ženskoga svijeta, uobičajan je za njihovo zdravlje, kako te potvrđuju prvi svjetski liječnici. Radi toga su neki od njih u Francuskoj, Engleskoj, Americi i Njemačkoj još otrazili gođinu povali oštru borbu protiv štetne ženske mode. Konstatovano je po najnovijim statistikama, da je broj tuberkuloznih djevojčica u dobi 14 i 19 godina gotovo dvostruko veći nego kod dječaka u istoj dobi. Tim je oboljenjima, osim manjkavog odijela, kriva i t. zv. „vitka linija“, koja djevojčice postižu dijetom; nadalje puše-

nje, nato izostajanje i plesovi, koji po mišljenju liječnika oijesu, kako se to općenito misli ni dobra gimnastika, jer su ovi prenaporni i ni malo higijenski. Ligano oblaće je kod ženskih prouzrokuje više puta osim tuberkuloze, i živčani reumatizam, preblade i razne katare, naravnito u crijevima, mješaru i želucu. To se isto ima kazati i još više o maloj djeci. Zašto, pita jedan liječnički stručnjak, da su ženske noge otvorene prema studeni nego muške? Ženske naših gradova boće da se oblače kao i one bogatice Pariza, Berlina i Londona, koje zimi sjede kod kuće u ugrijanim prostorijama i nikad zimi ne idu pješice po ledu; a ako idu, onda su obućene u posebne topile sportske kostime. Dobro je da ovo jednom upamtite i roditelji, te ne dopuštaju da njihova djece, ženska i muška, osim ljudskoga stida, utisnuti im od prirode, gube uludo i zdravlje tijela, to najveće blago na svijetu. Za to će se oni teško kajati kad u kasnijim godinama vidje na djeci posljedice spoje lakovnosti. „Nir. Sviest!“

Katol. društva sjećaju se dana K. A.

Premda naredbi našeg prenzy. episkopata svake godine, na blagdan Krista Kralja, slavi se dan Kat. Akcije. Kako sada u našoj državi vlasta na

rodas žalost, u Šibeniku se, taj dan nije mogao svatko prisustviti. Zato su se samo mjesna kat. društva skupila, uvečer, u „Kat. Domu“ na izvanredni zajednički sastanak, koji je bio ispunjen govorom vrč. Iva Grunrev o Kat. Akciji, predavanjem glosice Mlave Blasmaric o Kristu Kralju i deklamacijama, braće: Gazzaria i Čorica i sestre Matković.

Ujutro u katedrali je bila zajednička sv. Misa i pričest članova svih katol. organizacija. Tom prigodom je preč. kanonik Pian održao prigodno slovo o radu za Kristovo Kraljevstvo na zemlji.

Svećenik - žrtva svoga zvanja

U Brailinsu 24. o. m. obavijen je na najvećeniji način pogreb sveć. Pietro Rossi, koji je poginuo, kao žrtva svoga zvanja od razbojničke ruke. Neki učitelj nemoralnih plesova, po imenu Feragotti, poznati bezvjerac i pokvareni tip, već oduvao je mrzlo svetog i revnog svećenika Rossia, radi njegovih propovjedi proti plesu. Jedinog dana dode istom svećeniku i zamoli ga, da mu pozajmi 100 lira. Svećenik mu ih dade, a on, pode i kupi revolver, kojim razbojnički usmrti svog dobrotvora — svetog i revnog svećenika. Sveć. Rossi kao sv. Stjepan mučenik, izričito je oprostio svome

Neženstvo svećenika

2. Svećenik posvećuju. Usnice koje izgovaraju riječi posvećenja ne smiju se deditati ničesa van olajstvenog Boga. Sveteničko sice mora biti potpuno Božje. Lijepo je rekao Monsabre: Onaj, koji na oltaru žrtvuje božansku, čistu žrtvu, ne smije da provede ni jednu noć u putenim nasladašama.“

3. Svećenik je isposjedot. Mlada zaručnica i mladi zaručnik osjećali bi bez sumnje odvratnost prema svećeniku koji bi bio oženjen, i teško bi mu otvarali najskrovitije pretince svojih duša. Kad bi mladom svećeniku na župi bilo dopušteno, da se vjenča i kad bi on tražio među djevojkama svoju buduću ženu zaista ne bi čestite djevojke k njemu dolazile na sv. Ispovijed. Dobitnost njihovog zvanja traži, da oni koji su se Bogu posvetili, koji dnevno prikazuju neokanjenu žrtvu i vjemu djele sv. sakramente, i koji su se posvetili potpuno bližnjemu svomu, traži, da se odreku tjelesnog očinstva, da se lakše mogu posvetiti se svojim brojnim dubovnim sinovima. Zaista je neženstvo i čistoća, najljepše aureole rimokat. svećenstvo!

Da ukratko odgovorimo nekim prigovorima. Predbavju, da ima svećenika, koji su duboko pali, te kad bi bila dopuštena željda da do toga nebi nizad došlo. Kaj bi

taj prigovor vrijedio trebalo bi okinuti i ženidbu, jer i kod ozjećajib im a sva sila preljuba i rastava. Svećenik uvijek ostaje čovječ, dijete Adamovo. Ako ne miri za svoja dužnosti, ako ne molli i ne izbjegava prigode, može lako da postne. Da slušamo protivničkih celibata, trebalo bi tjudima posjeći glave, pa da nitko viša ne trpi glavobolje.

Starokatolički još predbacuju, da naši svećenici kao neženje nemaju, ni srca, ni ljubavi, za biti uježan. To može biti istina za pokvarene neženje u svijetu, ali ne za katoličko svećenstvo, jer ono ima jednu obitelj i to veliku obitelj povjerenih mu duša sirote, siromasi, udovice i bolesnici, omladina u žapi, za koje on žrtvuje svoje vrijeme, svoj novac, pa tako treba i život. Da se uzmeš posvetiti svim dušama, on se odiče male obitelji, te živi neženje u čistoći za svoje župljane, njegovu večnu obitelj. Starokatolički svećenici, koji su se radi putenosti strasti odrekli kat. crkve, često predbacuju katoličkoj Crkvi, da od svećenika traži nešto što se protivi naravi. Hlijade i biljade katoličkih svećenika svojim svetim, čistim i djevičanskim životom dokazuju da je čistoća moguća uz milost Božje molitve iz biljinskih prigoda. Oni kažu da je to proti naravi jer ne osjećaju više u sebi snage da vladaju strast. Nječući mogućnost da dub zapovijeda tijelu, boće oni da oправdaju svoju stramotu, priležništvo i raptivo dubu u putnosti. Zaboravili su sv. Pavla koji primjerom nas uči:

i svoje vjere ubojici u svrtaoj borbi. Svećenik Rossi je pravi mučenik u borbi za sv. kat. moralne istine.

Sv. Krunica na „Morro Castle“

Između brojnih dirljivih događaja za vrijeme dok je gorio parobrod „Morro Castle“ znamenit je ovaj: Miss Marion Slack, koja je ostala spasena u teškoj nesreći ovog uništenog parobroda, prijavljala je da je imala krunicu, blagosloviju od Pape. Kad je oko nas strašno gorila vatra, podigla sam sv. krunicu prema nebu i tada su se putovali na desetke okupili oko mene i zajedno su sa mnom molili sv. krunicu. Izaenada parobrod se jako nagnuo i mi smo svi sklizli. U tom času otrgli su mi krunicu iz ruke, ali ostao mi je kriz među prstima. U tom času, mornar nas je ubavio i bacio u more. Međutim jednog čamca digla me je u čamac. Spasila sam svoj kriz, koji će me sjetiti dok živim, one strašne noći, kad su 132 putnika poginula u vatri „Morro Castle“.

Naš dopis

Olib, 2. X. 1934.

Proslava dana Križarske Omladine

Naše je mjesto dneva 30 rujna t. g. doživilo do sada još nečuveno ve-

“castig corpus meum, et in servitatem redigo” (I. cor. IX. 26–27).

**

Katolička Crkva svetim propisima u svetim zavodima (sjemeništima) dugo pripravlja mlade levite, odgajajući ih, da Isusu za ljubav ostanu čisti i dušom i tijelom, a odeli kriještosti pred svih ljudskih slaboća. Kada dođe dan rednja subdjakonata, tada mladi levite, prostri na podu u crkvu i odjeveni u čistim bijelim, dugim haljinama prinose Bogu za žrtvu svoje tijelo, polažeći zavjete vječne čistoće. Do tog su oni časa još uvjek slobodni da ostave to zvanje, da se vrati u svijet i ako hoće, da se ožene. Pa zato, prije nego li će položiti veliki zavjet svete čistoće, biskup ih po zadanju put poziva i upozorava: Adhuc liberi estis! — Još ste slobodni... — No mladi leviti ne mare za tu biskupovu riječ, nego pristupaju biskupu, uznaju svoju lijepu mladost prema idealu uznimaju svoj život i svejeno ga posvećuju Bogu i bližnjemu za uvjek. Određu se tjesnog za dubovnog očista. Veliki Francuz Lakanter rekao je: Hodat će ovi mladići posvuda po svijetu pod zaštitom ove kriještosti. Ulazit će u svetište nad svištem, zavirivat će u dno dušama. Slušat će strahovitih isprijevi. Svega će vidjeti i sva će znati. Hlijada će oluja zavitlati oko njihovih srdec. Pa ipak će ovo srce ostati uvjek puno milosrda i tvrda litica u borbi za čistoću.

selje. Toga dana je naša križarska mladež, koja se već godinu i po kupila pod barjak križa, proslavila sv. Godinu i ujedno dan križarske omladine sa svojom akademijom. Ove dvije svečanosti združili su zajedno, jer im do sada nije bilo dano zbog smetnja onih, koji su već od početka stavljali zapravo na svih strane. Pak ni danas još ne prestaju da se hvataju nedovoljenih sredstava da im naude, ali svi svjesni Olibljani uvjereni za čim idu Križari osuđuju protivnike, jer time samo biste svđe ime i na slabim glas stavljaju rodno mjesto. Protivnici dakle sa svojim potajnim i nedoličnim rovarenjem postigli su jedino to da su ih svi osudili i uvjerili se o njihovim zlobnim namjerama, a vlasti pak nadam se da će učiniti svoje, naime poduzeti sve da se smutljivci i mutikaše izvedu na javu i već jednom ušutkuju, a pošteni i željni napretka da porade za zajedničko dobro svoga naroda.

Dneva dana 30. 9. t. g. Križari su imali svoju Akademiju, koja je sve potpuno zadovoljila i oduševila. Dvorac „Potrošno obrtna zadruga“ nije bio mogao da primi cijeli narod i da se svaki zadovolji, pak zato će se na sveopću želju akademija opetovati. Ne možemo a da ne spomenemo veo lijepi proslov, koga je držeo brat

Barulić Petar, onda deklamaciju „Mali Križar Kristu Kralju“ koju je deklamirao Cotov Petar a Žurić Ivan „Križ“ je majstorski deklamirao. U igri pak „Fernando strah Austrije“ između svih koji su veoma dobro igrali oduševio je prvenstvo brat Čukar Iva u ulozi Fernando, koji se sav uživao u ulozi i baš kao pravi glumac odigrao svoju ulogu sa svom precizaciju, nophće svi da ne izostavim nikoga igrali su veoma dobro i odlično. Ova Akademija nije nego jedna veoma krasna svjedodžba za Križare. Oni su uvjek nglasivali djela pak su i djelom pokazali izvezvi ovu prekrasnu akademiju, namijenivši sav čistili pobitak za svoju župsku crkvu. Budeli naša križarska mladež stupala i dalje neustrašivo pod barjakom Križa, uvjereni smo svi dobro misleti, da će se naše mjesto preobraziti u dubovnom pogledu.

ORIGINAL GOODYEAR WELT
• Peko •
BEST QUALITY

Veliki izbor ljetnih cipela
uz snižene cijene.

ŠIBENIK
Kralja Tomislava

SPLIT
Marulićeva 7.

Katoličko svećenstvo kao u prošlosti tako i u sadašnjosti propovijeda, katekizira, dijeli sv. sakramente, ostvaruje socijalne institucije na korist i dobrebit maloga naroda, tješi sirote i siromake, obraće grijesnike, radi i gradi kršćansku civilizaciju. Je li ikada koji od naših svećenika odbio da ustane po noći i s najgorim vremenom, da tješi umrtevoga, i da plače sa tužnim; da otvoreno šiba općinu i ustaje protiv krivih ideja i zlih proroka; da bude prvi i u obrani narodnih interesa? Neka kaže hrvatski narod, je li go ikad njegovo svećenstvo ostavilo? Je li ikada koji pravi i pošteni redoljub smatrao Katol. Crkvu i njezinu svećenstvo ostarjela instituciju koja više ne vrijedi, zabrdali mehanizam, koji treba baciti u repotračicu? Na! Svećenstvo je pionir duševnog i zemaljskog dobra naroda, i demon, kojim bi hrvatski narod ostao bez svećenstva, sjećao bi najprije neku groznu praznicu, zatim bi došla najstrašnija čudoredna pokvarenost, a najzad bi ali jedila tminu barbarstva. Radite zato hrvati katolici uz svoje svećenstvo, radite za Kat. Akciju da svuda oživite vjeru, tako, da naš narod ne bude gori od svojih preda, koji su ginali za „Krat časni i slobodu zlatou“, a naše mlado svećenstvo da ne bude ispod onih naših velikana, koji su nam podigli bramove, škole i bolnice; koji su uvjek branili prava i slobodu našeg naroda, učuvali nam glagolice i bili glavni i prvi pokretači katoličke i hrvatske civilizacije u našem narodu.

ne će izostati i sve drugo što za toga slijedi. Čestitamo našim Križarima na prvim uspjesima sa željom da ih čim prije opet čujemo i vidimo na

na diku i ponos naš, te im svi kličemo: Nenstraživo naprijed za Vjeru i Dom! — Bog živil!

Olibljajn

Iz katoličkoga Šibenika

Žalobni obred u stolnoj Bazilici

Dne 18. o. mj. u 7.50 održane je služba Božja za pok. Nj. V. Kralja. Bili su predstavnici svih mjesnih, civilnih i vojnolikih vlasti, svih društava i korporacija,

Katedrala, zaštrta crnom davalama je neobičao žalobni utisak. Obred je obavio preuzv. biskup dr Milet, uz veliku asistenciju. Društvo „Kolo“ je ispjevalo pogrebu molitvu „Čuj nas Gospodine“ a društvo „Cetilijski zbor“ veličanstveno je pjevalo „Smiluj mi se Bože“ od glasovitog maestra Casimira.

Preuzv. biskup održao je tom prilikom pomen-govor, koji je na sve prisutne učinio veoma duboki utisak a između ostalog rekao je i ovo: „U nedjelju 14. o. mj. vrhovni glavar Crkve Pape XI, pri svršetku velebnog Internat. katoličkog kongresa u Buenos Aires, preko vatikanske stanice u 15 s. poslao je svoj blagoslov učesnicima Kongresa i cijelom svijetu. Sveti Otar je saglasio kako je potrebito danas raditi za mir ali da jedino mir, koji se temelji na osnovama kršćanstva, može omogućiti ono rukovanje među narodima, koje je tako nužno za blagostanje čovječanstva. U nastavku svoga govora izvršeno se je na strašnu tragediju u Marselji te je s toplim riječima, očlinski ozaleđena stra, požalo smrt Jugoslavenskog Kralja, koji je bio među prvima tvorećima mira u Evropi. Koliko stješno djeluju na naše srce sve riječi izrečene cijelom svijetu u tako svetčanom času i od najvećeg moralnog autoriteta u svijetu!...

Za vrijeme žalobnog obreda četa vojske i mornarice, koje su bile ustrojene pred stolnom crkvom, palila je tri puta počasni salve a isto tako se ratne krstarice „Dalmacija“ u luci paljeni su topovski bici.

Žalobni obred objavljen je i po svim župskim crkvama obiju biskupije.

SPROVOD PREĆ. PREPOZITA IVANOVIĆA. U subotu u 10 s. bio je sprovod preć. D. Iva Ivanovića koji je vodio preć. gradski župnik D. Ivo Bjažić od kuće do katedrale. Tu su bile svećenice zadužnice kojima je asistirao preuzv. biskup koji je dao odrješenje i vodio sprovod do groblja. Prisustvovalo je svećenstvo mirsko i redovničko i brojni klerici. Iz Prete je bio preć. župnik Rasolgvarđija O. Matan i delegati župe.

PRODAJE SE razno rabljeno počućstvo uz usmjerene cijene. Relektanti neka se obrate u kuću g. Jure Matačić i bat. (Trogirska put).

Javna zahvala

U neštoj velikoj tuži prilikom smrti našega premilog i nezaboravnog brata i učaka

Don Iva Ivanovića

primili smo teško izreza saučića, da nam je svima pojedincu nemoguće izreziti svoja dužnjarenja i najveću zahvalnost. Stoga te sada ovim putem čujimo.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izradujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.

Neka je trajna bvska naše i preuzv. biskupu dru Jerolimu Mileti, koji je našem blagopoznaju u katedrali dao odrješenje i od katedrale do groblja vodio njegov sprovod. Neročitu zahvalnost dugujemo kanoniku preć. don Radušu Plauu na onako iskrenom i dirljivom oprosnom govoru. Hvala preć. Stolnom Kaptolu, svećeničkom udruženju „Uzajamnost“ i crkovninstvu župskog crkve u Preku, koji su posebnim osmrtnicama najavili smrt našega nezaboravnog pokojnika. Najsrdačniju hvalu izrazujemo čć. bogoslovima, koji su ga u sprovodu nosili. Osobito su nas zadužili vlč. gg. don Frane Grandov i don Ante Radić, kao i obitelji Zlatoper i Antuna Dominis, jer su nam u ovim teškim časovima bili uvelike pomoći.

Svoju srdačnu zahvalnost izrazujemo također svima onima, koji su u tako velikom broju prisustvovali sprovodu, napose preć. Kaptolu stolne crkve, svoj preć., vlč. i imp. gg. svećenicima te čć. redovnicima, civilnim vlastima, posebno odaslanstvu Preka, katoličkim društvima, znanstvu i prijateljima pokojnikovim. Hvala i svim onima, koji su nam ili usmeno ili pismeno ili brzjavno izrazili svoje saučešće, nemiljenili sv. Mise za njegovu dušu; doprinijeli svoj doprinos u dobrotvorne svrhe, da počaste njegovu uspomenu.

Svima i svakome neka je još jednom naša hvala, a od Boga obilata plata!

U Šibeniku, 22. oktobra 1934.

Obitelj Matinić.

VLAHOV
OKREPLJUJUCI ZELUDACNI
ELIXIR

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvoda

jedino

R. VLAHOV

ŠIBENIK